

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.827 van 30 juni 2015
in de zaken A. 211.532/XII-7891
A. 211.735/XII-7890
A. 211.912/XII-7622**

In zake: de NV T-POWER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David Haverbeke en Wouter Vandorpe
kantoor houdend te 1040 Brussel
Louis Schmidtlaan 29
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Energie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Paul Alain Foriers en Manuela von Kuegelgen
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 149/20
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. Het beroep, ingesteld op 31 januari 2014, strekt tot de nietigverklaring van “het ministerieel besluit van 18 november 2013 over het beroep op de aanbestedingsprocedure krachtens artikel 5, § 2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, dat de noodzaak vaststelt om beroep te doen op de aanbestedingsprocedure voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit teneinde ‘s lands bevoorradingszekerheid te waarborgen” (zaak A. 211.532/XII-7891).

2. Het beroep, ingesteld op 21 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van “het koninklijk besluit van 8 december 2013 betreffende de modali-

teiten van de procedure van offerteaanvragen, en meer bepaald diens artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12 en 17, genomen in toepassing van artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt” (zaak A. 211.735/XII-7890).

3. Het beroep, ingesteld op 11 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van “het bestek van de offerteaanvraag voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit van het type open cyclus of het type stoom- en gascyclus in België teneinde de bevoorradingszekerheid te verzekeren, gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen (10 januari 2014) en in het Publicatieblad van de Europese Unie (15 januari 2014)” (zaak A. 211.912/XII-7622).

II. Verloop van de rechtspleging

4. De verwerende partij heeft in de drie zaken een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft in de drie zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft in de drie zaken een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft in de drie zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 juni 2015.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaten David Haverbeke en Wouter Vandorpe, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Koen Van Cauter, die loco advocaat Manuela von Kuegelgen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

5.1. Bij het bestreden besluit van 18 november 2013 stelt de staats-secretaris voor Energie “in overeenstemming met artikel 5, § 2, van de wet van [...] 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt [...] de noodzaak vast om beroep te doen op de aanbestedingsprocedure voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit teneinde ’s lands bevoorradingszekerheid te waarborgen”.

Dit besluit, dat wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 december 2013, overweegt wat volgt:

“Gelet op het artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (B.S., 11/05/1999), zoals ingevoegd door artikel 5 van de wet van het 1ste juni 2005 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (B.S., 14/06/2006) en zoals gewijzigd door artikel 6 van de wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen (B.S., 11/01/2012) dat voorziet de mogelijkheid voor de Minister bevoegd voor Energie om beroep te doen op de aanbestedingsprocedure voor de bouw van nieuwe installaties voor elektriciteitsproductie wanneer de voorzieningszekerheid niet voldoende is gewaarborgd ofwel door de productiecapaciteit in aanbouwzijde, ofwel door de energiebesparende maatregelen, ofwel door het beheer van de vraagzijde;

Gelet op de wet van 31 januari 2003 houdende de geleidelijke uitstap uit kernenergie voor industriële elektriciteitsproductie (B.S., 28/02/2012) dat een kalender voor de kernuitstap vastligt;

Gelet op de Regeringsverklaring van 1ste december 2011 waarin staat dat : De regering zal, onmiddellijk en ten laatste binnen de zes maanden na haar vorming, een uitrustingsplan voor nieuwe productiecapaciteit uit

gediversifieerde energiebronnen uitwerken om op een geloofwaardige manier de bevoorradingzekerheid van elektriciteit van het land op korte, middellange en lange termijn te verzekeren.

In dit opzicht, in alle transparantie en met inachtneming van de concurrentieregels, zal de regering zich verzekeren bij potentiële actoren en investeerders van een daadwerkelijke aansluiting op het net van deze nieuwe productiecapaciteit en dit binnen termijnen die verenigbaar zijn met zowel de sluiting van de kerncentrales als de te verwachten groei van het energieverbruik.

[...]

Dit zogenaamde uitrustingsplan zal worden gemonitord en de regering zal in voorkomend geval offerteaanvragen uitschrijven [...] (blz.127-128).

Gelet op het rapport getiteld ‘rapport over de middelen voor elektriciteitsproductie 2012 – 2017’ van de Algemene Directie Energie van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie gepubliceerd in juni 2012, dat besluit dat:

‘Door rekening te houden met de importcapaciteit (en de hierboven vermelde reserves) en onder de veronderstelling dat nieuwe flexibele centrales niet voor 2017 in werking kunnen worden gesteld, beantwoordt geen enkel van de drie scenario's voor buitendienststelling van kerneenheden aan het criterium voor zekerheid en continuïteit van de elektriciteitsbevoorrading in geval van stagnerende of stijgende vraag. Als de piekvraag vermindert, zou de invoer de bevoorrading kunnen waarborgen tot minstens 2017 onder alle dienaangaande gemaakt voorbehoud.’ (blz.50);

Gelet op de vaststelling van de CREG in haar studie n° (N)120801-CDC-1167 van 1st augustus 2012 betreffende ‘de bevoorradingzekerheid van aardgas en elektriciteit bij de laagste temperaturen sinds de vrijmaking van de markten (februari 2012)’ waarin ze vermeldt dat:

‘De sluiting van 900 MW baseload-capaciteit, zoals Doel 1 en 2, zal de rendabiliteit van de semi-baseload- en piekcapaciteit allicht slechts gedeeltelijk verhogen doordat de baseloadcapaciteit die België uit dienst neemt voor een groot deel zal gecompenseerd worden door invoer. Hierdoor is er een risico dat er geen nieuwe centrales worden gebouwd en de Belgische bevoorradingzekerheid in het gedrang komt.’ (blz. 188, pt.331)

Gelet op de beslissing van het Kernkabinet van 4 juli 2012 die besluit dat: ‘1. Twee kerncentrales worden gesloten in 2015: Doel I en Doel II. Tihange 1 blijft 10 jaar langer open om te vermijden dat 500 000 à 1 miljoen mensen tijdens de winter op bepaalde momenten zonder elektriciteit komen te zitten (verslag Elia).

[...]

4.Er zal een mechanisme ontwikkeld worden om investeringen in nieuwe capaciteit aan te moedigen, zodat na de sluiting van de twee kerncentrales zowel de bevoorradingzekerheid als de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen verzekerd worden dankzij een grotere flexibiliteit van deze nieuwe capaciteit.’

(<http://www.premier.be/nl/sluiting-kerncentrales-doel-1-en-doel-2-en-verlenging-tihange-1>);

Gelet op de beslissing van het Kernkabinet van 5 juli 2013 die besloten heeft tot het:

‘... Lanceren van een openbare aanbesteding om de nodige nieuwe investeringen te concretiseren met als doel het structureel waarborgen van de bevoorradingszekerheid. Aan een totaal van 800 MW aan gasgestookte productiecapaciteit, open cyclus en/of gesloten cyclus, zal ex-post een flexibele steun toegekend worden voor een periode van zes jaar vanaf hun datum van industriële ingebruikname volgens de nadere regels voorgesteld door de Staatssecretaris voor Energie. De projecten zullen beoordeeld worden op basis van de hoogte van de financiële steun die ze vragen, op basis van hun technische prestaties en in het bijzonder om de problemen van intermittentie en piekvraag op te lossen, en op basis van hun datum van ingebruikname. De projecten die de concurrentie op de Belgische productiemarkt verhogen zullen geprivilegieerd worden.’

Gelet op het feit dat deze beslissingen van het Kernkabinet van 4 juli 2012 en 5 juli 2013 pogen om 's lands bevoorradingszekerheid te garanderen door de goedkeuring van verschillende maatregelen, met inbegrip van de steun aan de investering in nieuwe installaties van de productie van elektriciteit;

Gelet op dat het werd vastgesteld dat het gebrek aan geïnstalleerde capaciteit voor de Belgische regelzone 2000 MW bedraagt in 2017, en 4800 MW zonder de invoer in rekening te nemen (Gez. Wathelet Plan voor Elektriciteit genoemd ‘Het Belgische elektriciteitssysteem op een tweesprong: een nieuwe energiewet om de overgang te doen slagen’, blz. 3 en 12, <http://wathelet.belgium.be/wp-content/uploads/2012/07/Plan-Wathelet-Elektriciteit.pdf>);

Gelet op de dringende noodzaak om nu gebruik te maken van de aanbestedingsprocedure om de ernstige bedreigingen voor de bevoorradingszekerheid tegen te gaan, in het bijzonder tijdens piekverbruik (Zie Gez. Wathelet Plan voor Elektriciteit genoemd "Het Belgische elektriciteitssysteem op een tweesprong: een nieuwe energiewet om de overgang te doen slagen", blz. 10, <http://wathelet.belgium.be/wp-content/uploads/2012/07/PlanWathelet-Elektriciteit.pdf>)

Gelet op het advies van de vervoersnetbeheerder voor wat betreft de grootte van het productiepark en de gevolgen van de invoer gegeven op 22 november 2012;

Gelet dat dit ministerieel besluit de eerste handeling is om de aanbestedingsprocedure te lanceren, zoals geregeld door artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (B.S., 11/05/1999), en gelet op de vastgestelde spoedeisendheid om deze procedure aan te vatten;

Gelet op het advies 52.305/3 van de Raad van State, gegeven op 30 oktober 2012 op basis van het artikel 84, § 1, 2°, van de gecoördineerde Wetten op de Raad van State,”

Dit besluit is het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring hiervoor vermeld onder I.1.

5.2. Bij koninklijk besluit van 8 december 2013 ‘betreffende de modaliteiten van de procedure van offerteaanvragen aangenomen met toepassing van artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt’ worden met toepassing van § 4 van voormeld artikel 5 “de nadere regels betreffende de procedure van offerteaanvraag” bepaald. Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 december 2013.

Dit besluit is het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring hiervoor vermeld onder I.2.

5.3. De Algemene Directie Energie van de Federale Overheidsdienst Economie stelt hierop het “bestek van de offerteaanvraag voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit van het type open cyclus of het type stoom- en gascyclus in België teneinde de bevoorradingszekerheid te verzekeren” vast. Dit bestek wordt, samen met een “vooraankondiging van opdracht van werken” bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 10 januari 2014 en in het Publicatieblad van de Europese Unie van 15 januari 2014. Een erratum aan de “vooraankondiging” wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 17 januari 2014 en in het Publicatieblad van de Europese Unie van 22 januari 2014.

Dit bestek is het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring hiervoor vermeld onder I.3.

5.4. Bij besluit van 27 maart 2015 beslist de minister van Energie tot stopzetting van de procedure van de offerteaanvraag voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit van het type open-cyclus of het type stoom- en gascyclus in België die opgestart werd op 22 januari 2014 om een laureaat aan te duiden in toepassing van artikel 17 van het koninklijk besluit van 8 december 2013 ‘betreffende de modaliteiten van de procedure van offerteaanvragen in uitvoering van artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de

organisatie van de elektriciteitsmarkt'. Dit besluit, dat "in werking [treedt] op de dag van zijn ondertekening", wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 maart 2015 evenals "betekend aan de kandidaten bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs".

Dit besluit is gesteund op volgende overwegingen:

"Gelet op de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, artikel 5;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 december 2013 betreffende de modaliteiten van de procedure van offerteaanvragen in uitvoering van artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, artikelen 16 en 17;

Gelet op het ministerieel besluit van 18 november 2013 over het beroep op de aanbestedingsprocedure;

Gelet op het bestek voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit van het type open cyclus of het type stoomen gascyclus in België teneinde de bevoorradingszekerheid te verzekeren, opgesteld door de Algemene Directie Energie en gepubliceerd op 15 januari 2014 en in zijn definitieve versie (na erratum) op 22 januari 2014 onder het publicatienummer: 201-501065 en inzonderheid artikel 14;

Gelet op de voorafgaande evaluatie van deze offerteaanvraag door het Directoraat-generaal Concurrentie van de Europese Commissie van 13 maart 2015 die stelt dat :

- de betekende maatregel een staatssteun is die het handelsverkeer binnen de Europese Unie beïnvloedt;
- de verenigbaarheid van deze aanbesteding met de interne markt en zijn rechtmatigheid in het bijzonder met betrekking tot zijn weerslag op de concurrentie aanvechtbaar is;
- we kunnen vrezen dat de betreffende maatregel in werkelijkheid de sluiting versnelt van de bestaande centrales die niet genieten van een financiële steun;
- de maatregel onrechtmatig de concurrentie en het handelsverkeer zou vervalsen, in het bijzonder door beperkingen aan de categorieën van leveranciers van toegestane capaciteiten ten voordele van de voormelde maatregel;
- de maatregel aanvechtbaar is in zoverre ze andere productietechnologieën dan gas en andere maatregelen uitsluit tot afstemming van de productie die bijvoorbeeld betrekking hebben op de aanpassing van de vraag, op de opslag en op de interconnecties;

Gelet op de mogelijkheid die artikel 14 van het bestek van de offerteaanvraag bijzondere biedt, dat bepaalt dat :

"De AD Energie behoudt zich het recht voor de offerteaanvraag in te trekken indien de financiële stimulans zoals beschreven in punt 2 van dit

bestek als een illegale staatssteun wordt beschouwd door de Europese Commissie.”;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 25 maart 2015 ;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 26 maart 2015 ;

Overwegende dat de Staatssecretaris voor Energie op 18 november 2013 beslist heeft om de aanbestedingsprocedure voor de oprichting van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit namens de bevoorradingszekerheid op te starten;

Dat in dit kader, een bestek opgesteld werd door de Algemene Directie Energie en een gunningsprocedure opgestart werd, gevolgd door het voorleggen van verschillende offertes;

Overwegende de nieuwe richtsnoeren Staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 van 28 juni 2014 (2014/C 200/01) dewelke een belangrijke ontwikkeling vormen na het opstarten van de offerteaanvraag;

Overwegende dat de Europese Commissie een negatief voorafgaande evaluatie heeft gegeven over de verenigbaarheid van deze procedure met de nieuwe richtsnoeren Staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 van 28 juni 2014 (2014/C 200/01);

Dat dit voorafgaand advies zeer kritisch is wat betreft de wettelijkheid van deze offerteaanvraag;

Dat gelet op de opmerkingen geformuleerd door de Europese Commissie, de huidige vorm van de offerteaanvraag geen met het Europees recht verenigbare Staatssteun is;

Dat de Minister van Energie derhalve enkel kan vaststellen dat er voldoende elementen bestaan om de offerteaanvraag stop te zetten op basis van artikelen 16 en 17 van het koninklijk besluit van 8 december 2013 betreffende de modaliteiten van de procedure van offerteaanvragen in uitvoering van artikel 5 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt;

Dat bijgevolg de Minister van Energie geen andere oplossing heeft dan de offerteaanvraag niet toe te kennen en de stopzetting vast te stellen van de huidige opgestarte procedure op basis van artikel 5, § 2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt;

Dat dit ministerieel besluit ertoe strekt om akte te nemen van de stopzetting van de herziene procedure van de offerteaanvraag”.

IV. Verknochtheid

6. In het raam van een goede rechtsbedeling is het passend over de drie beroepen in eenzelfde arrest uitspraak te doen.

V. Ontvankelijkheid – belang

7.1. Bij het hiervoor vermelde ministerieel besluit van 27 maart 2015 wordt beslist tot de stopzetting van de procedure van de offerteaanvraag voor de bouw van nieuwe installaties voor de productie van elektriciteit van het type open-cyclus of het type stoom- en gascyclus in België.

Dit besluit is definitief geworden.

7.2. Met een brief van 11 mei 2015 delen de raadslieden van de verwerende partij aan de Raad van State mee dat “te dien gevolge [de] beroep[en] d[ie] werd[en] ingesteld door T-POWER onder de nummers A/A 211.532/[XII-7891], A/A 211.735/[XII-7890] en A/A 211.912/XII-7622 zonder voorwerp zijn geworden”.

Hieromtrent ter terechtzitting ondervraagd verklaart de raadsman van de verwerende partij dat de drie beroepen ingevolge het voormelde ministerieel besluit van 27 maart 2015 “zonder voorwerp” zijn geworden.

De voormelde verklaringen van de verwerende partij zowel in haar voormelde brief van 11 mei 2015 als in haar verklaring ter terechtzitting kunnen niet anders worden begrepen dan dat zij ervan afziet om uitvoering te geven aan de bestreden besluiten.

In de gegeven omstandigheden doet de verzoekende partij niet blijken van het vereiste actueel belang bij de nietigverklaring van de bestreden besluiten.

De beroepen zijn derhalve niet ontvankelijk.

VI. Kosten

8.1. In de gegeven omstandigheden past het de kosten van de beroepen ten laste te leggen van de verwerende partij.

8.2. In de zaak A. 211.912/XII-7622 vraagt de verzoekende partij tevens de verwerende partij te veroordelen tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding.

8.3. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria:

“Art. 30/1. § 1. De afdeling bestuursrechtspraak kan een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij. Na het advies ingewonnen te hebben van de Orde van Vlaamse Balies en van de ‘Ordre des barreaux francophones et germanophone’ bepaalt de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de basisbedragen en de minimale en maximale bedragen van de rechtsplegingsvergoeding, afhankelijk van onder meer de aard van de zaak en het belang van het geschil.

§ 2. De afdeling bestuursrechtspraak kan, bij met bijzondere redenen omklede beslissing, de vergoeding verlagen of verhogen, zonder echter de door de Koning voorziene maximale en minimale bedragen te overschrijden. In haar beoordeling houdt ze rekening met:

1° de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen;

2° de complexiteit van de zaak;

3° de kennelijk onredelijke aard van de situatie.

Indien de in het ongelijk gestelde partij juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de rechtsplegingsvergoeding vastgelegd op het door de Koning bepaalde minimale bedrag, behalve in geval van een kennelijk onredelijke situatie. Wat dit betreft, omkleedt de afdeling bestuursrechtspraak haar beslissing tot vermindering of verhoging met bijzondere redenen.

Wanneer meer partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van een of meer in het ongelijk gestelde partijen genieten, is het bedrag ervan maximaal het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken. Ze wordt door de afdeling bestuursrechtspraak tussen de partijen verdeeld.

Geen partij kan boven het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding worden aangesproken tot betaling van een vergoeding voor de tussenkomst van de advocaat van een andere partij. De tussenkomende partijen kunnen niet worden gehouden tot de betaling van deze rechtsplegingsvergoeding of ervan genieten”.

8.4. Hoewel dit artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten, zoals ingevoegd bij artikel 11 van de wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’ krachtens artikel 39 van die wet “uiterlijk op 1 maart 2014” in werking is getreden, blijkt dat de Koning slechts uitvoering heeft gegeven aan artikel 30/1, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten bij het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ dat krachtens zijn artikel 9 in werking trad op 2 april 2014, datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, en van toepassing is “op iedere vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te rekenen van die datum, en die geen bijkomende vordering vormt bij een vóór die datum ingediend beroep tot nietigverklaring, alsook op elke aanvraag, moeilijkheid en elk beroep, bedoeld in de artikelen 11, 12, 13, 14 en 16, 1° tot 8°, van de gecoördineerde wetten, ingediend te rekenen van die datum, en op de gelijktijdig dan wel later ingediende bijkomende vorderingen”.

Daaruit volgt dat, gelet op het temporeel toepassingsgebied van het voormeld koninklijk besluit van 28 maart 2014, artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten, te dezen, meer bepaald op een beroep zoals het voorliggende, ingesteld op 11 maart 2014, dus vóór 2 april 2014, niet toepasbaar is.

Het zijn immers de regels van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 die de beoordelingsbevoegdheid bepalen van de afdeling Bestuursrechtspraak, zoals deze aan de afdeling werd toegekend door artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten.

De Raad van State mag aldus geen uitspraak doen over de gevorderde rechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING

1. De zaken nrs. A. 211.532/XII-7891, A. 211.735/XII-7890 en A. 211.912/XII-7622 worden gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de beroepen.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 550 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest